

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 17.10.2023
COM(2023) 661 final

2023/0378 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse monivuotisista kartoitusohjelmista, säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien esiintymistä koskevista ilmoituksista, tuontikieltoja ja erityisiä tuontivaatimuksia koskevista väliaikaisista poikkeuksista ja niiden myöntämismenettelyjen vahvistamisesta, vakavan riskin kasveja, kasvuotteita ja muita tavaroita koskevista väliaikaisista tuontivaatimuksista, vakavan riskin kasvien luettelointia koskevien menettelyjen vahvistamisesta, kasvinterveystodistusten sisällöstä ja kasvipassien käytöstä sekä tietyistä rajattuja alueita ja tuhoajakartoitusta koskevista raportointivaatimuksista

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Kasvintuhoojien tai kasvituotteiden tuholaisten vastaisista suojoitoimenpiteistä on annettu unionin tason lainsäädäntöä 1970-luvulta lähtien. Tällä lainsäädännöllä on ollut unionin maatalouden, maiseman ja ympäristön suojelulle suuri merkitys. Unionin kasvinsuojelupolitiikkaa arvioitiin ja tarkistettiin ensimmäistä kertaa vuosina 2008–2016. Tuloksena oli Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031,¹ jäljempänä 'asetus', jolla kumottiin ja korvattiin neuvoston direktiivi 2000/29/EY.² Asetus muodostaa tällä hetkellä oikeudellisen peruskehiksen unionin kasvinterveystaloudelle.

Asetuksen 50 artiklan ja 79 artiklan 6 kohdan mukaan komissio esittää vuoden 2021 loppuun mennessä Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tuontia koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta ja tehokkuudesta sekä toimijoiden kokemuksista, jotka on saatu kasvipassijärjestelmän laajentamisesta koskemaan kaikkia istutettaviksi tarkoitettuja kasveja, jäljempänä '50 artiklan ja 79 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimitetut kertomukset'.

Komissio toimitti kertomukset 10. joulukuuta 2021.

Tuontia koskevista toimenpiteistä esitetyn kertomuksen mukaan voidaan katsoa, että kyseiset toimenpiteet sekä kasvien terveystarkastusten sisällyttäminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/625³ soveltamisalaan ovat edistäneet niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka koskevat unionin kasvinsuojelun tehostamista ja ennakoivan toiminnan lisäämistä kasvintuhoojien torjumiseksi kansainvälisen kasvinsuojeluyhteisön (IPPC) sääntöjen mukaisesti riskiperusteisten ja avointen lähestymistapojen avulla.

Kasvipassijärjestelmän laajentamista kaikkiin istutettaviksi tarkoitettuihin kasveihin koskevan kertomuksen mukaan laajentaminen on edistänyt asetuksen tavoitteiden saavuttamista. Laajentaminen on auttanut tehostamaan suojautumista karanteenituhoojilta, parantamaan valmiutta tunnistaa uusia unionin kannalta

---

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojoitoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

² Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojoitoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/625, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2017, virallisesta valvonnasta ja muista virallisista toimista, jotka suoritetaan elintarvike- ja rehulainsäädännön ja eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvien terveyttä ja kasvinsuojeluaineita koskevien sääntöjen soveltamisen varmistamiseksi, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 999/2001, (EY) N:o 396/2005, (EY) N:o 1069/2009, (EY) N:o 1107/2009, (EU) N:o 1151/2012, (EU) N:o 652/2014, (EU) 2016/429 ja (EU) 2016/2031, neuvoston asetusten (EY) N:o 1/2005 ja (EY) N:o 1099/2009 ja neuvoston direktiivien 98/58/EY, 1999/74/EY, 2007/43/EY, 2008/119/EY ja 2008/120/EY muuttamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 854/2004 ja (EY) N:o 882/2004, neuvoston direktiivien 89/608/ETY, 89/662/ETY, 90/425/ETY, 91/496/ETY, 96/23/EY, 96/93/EY ja 97/78/EY ja neuvoston päätöksen 92/438/ETY kumoamisesta (virallista valvontaa koskeva asetus) (EUVL L 95, 7.4.2017, s. 1).

merkityksellisiä kasvintuhoojia, kohentamaan eri sidosryhmien ymmärrystä ja tietoisuutta kasvien terveyden merkityksestä ja lisäämään mahdollisuuksia tunnistaa tuhoajat.

Kertomuksissa yksilöitiin aloja, joista olisi keskusteltava kasvinterveyttä ja virallista valvontaa koskevien sääntöjen tehokkuuden ja käytännön täytäntöönpanon parantamiseksi. Keskusteluja käytiin vuonna 2022 jäsenvaltioiden kasvinsuojelupäälliköiden sekä kasvien terveyteen liittyvien unionin järjestöjen kanssa. Keskusteluissa päädyttiin siihen, että järjestelmään tarvittiin tiettyjä parannuksia, jotka ovat mahdollisia vain muuttamalla asetusta. Nämä parannukset liittyvät tarpeeseen i) sisällyttää kasvinterveystodistukseen säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskeva ilmoitus, ii) ilmoittaa säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä sähköisessä ilmoitusjärjestelmässä (virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmä IMSOC), iii) vahvistaa menettelysäännöt, joita sovelletaan EU:n ulkopuolisten maiden sellaisten pyyntöjen toimittamiseen ja tutkimiseen, jotka koskevat väliaikaisia poikkeuksia tuontikielloista, iv) vahvistaa menettelyt vakavan riskin kasvien yksilöimiseksi ja luetteloidumiseksi ja v) selkeyttää velvoitetta liittää kasvipassi tiettyihin kasveihin.

Komission saamat kokemukset asetuksen viideltä ensimmäiseltä soveltamisvuodelta nostivat esiin lisää parannuskohteita. Esiin tulivat i) sellaisten karanteenituhoojiksi määriteltävien tuhoojien vastaiset toimenpiteet, joiden arviointi on vielä kesken, ii) tarve antaa itsenäisiä säädöksiä väliaikaisten poikkeusten myöntämiseksi tuontikielloista ja erityisistä tuontivaatimuksista, iii) tarve asettaa väliaikaisia tuontivaatimuksia sellaisten kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden tuonnille unioniin, jotka on poistettu vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden luettelosta mutta joiden osalta kasvinterveysteriskiä ei ole arvioitu täysimääräisesti, iv) kolmansiä maita koskevat vastaavat vaatimukset ja v) vaihtoehtoiset viralliset todennukset.

Lisäksi yksilöitiin erinäisiä raportointiin liittyviä seikkoja, joihin olisi komission tiedonannon *EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen*⁴ mukaisesti sovellettava komission lupausta järjeistää jäsenvaltioiden ja ammattimaisten toimijoiden raportointivelvoitteita.

Raportointivelvoitteiden järjeistämisen

Komissio on ryhtynyt laaja-alaisiin toimiin raportointivelvoitteiden järjeistämiseksi. Tiedonannossaan *EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen* komissio korosti sellaisen sääntelyjärjestelmän kehittämistä, jolla voidaan varmistaa tavoitteiden saavuttaminen mahdollisimman pienin kustannuksin. Sen vuoksi komissio on sitoutunut järjeistämään ja yksinkertaistamaan raportointivaatimuksia uudella otteella. Tavoitteena on viime kädessä vähentää tällaisia rasitteita 25 prosentilla heikentämättä kuitenkaan politiikan tavoitteita.

Yleiset tavoitteet ovat tiivistetysti seuraavat:

- a) Parannetaan oikeusvarmuutta ja selkeyttä toimivaltaisten viranomaisten ja ammattimaisten toimijoiden kannalta sekä unionissa että kolmansissa maissa.

---

⁴ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle *EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen* (COM(2023) 168).

- b) Lisätään unionin sääntelymenettelyjen läpinäkyvyyttä, joustavuutta ja johdonmukaisuutta.
- c) Edistetään raportointivelvoitteiden ja niihin liittyvien hallinnollisten tehtävien järjeistämistä digitalisaation avulla.

Raportointivaatimuksilla on keskeinen rooli lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon ja seurannan varmistamisessa. Vaatimuksista aiheutuvat kustannukset kompensoituvat suurelta osin niiden tuomilla hyödyillä, jotka liittyvät erityisesti keskeisten politiikkatoimien seurantaan ja niiden noudattamisen varmistamiseen. Raportointivaatimukset voivat aiheuttaa kuitenkin myös kohtuutonta rasitetta sidosryhmille, erityisesti pk-yrityksille ja mikroyrityksille. Ajan mittaan niiden kasautuminen voi johtaa tarpeettomiin, päällekkäisiin tai vanhentuneisiin velvoitteisiin, tehottoomaan raportointitiheyteen ja raportoinnin ajoitukseen tai riittämättömiin tiedonkeruumenetelmiin.

Ehdotuksella pyritään siksi järjeistämään raportointivelvoitteita eri toimenpiteistä koostuvalla paketilla:

- luovutaan raporteista, joita ei enää tarvita
- digitalisoidaan tietojen toimittaminen
- harvennetaan raportointia.

Raportointivaatimukset koskevat viranomaisia ja tietyissä tapauksissa välillisesti myös ammattimaisia toimijoita. Ehdotettujen muutosten mukaan tietyt raportointivelvoitteet poistetaan, toiset digitalisoidaan, ja joitakin raporteja vaaditaan entistä harvemmin.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotuksessa esitetään muutoksia, jotka koskevat unionin kasvinterveyspolitiikan muodostavien säännösten täytäntöönpanoa. Kasvien terveyttä koskevaa unionin politiikkaa sinänsä ei muuteta. Ehdotetut muutokset ovatkin hyvin yhdenmukaisia unionin nykyisen kasvinsuojelupolitiikan kanssa, ja niillä pyritään parantamaan sen soveltamista.

Raportointivelvoitteita koskevat ehdotukset ovat osa komission ensimmäistä aloitepakettia raportointivaatimusten järjeistämiseksi. Kyseessä on jatkuva prosessi, jossa tarkastellaan kattavasti nykyisiä raportointivaatimuksia, jotta voidaan arvioida niiden merkityksellisyyttä ja tehostaa niitä.

Ehdotus edistää alan tavoitteiden saavuttamista, sillä se lisää avoimuutta ja keventää toimivaltaisten viranomaisten, ammattimaisten toimijoiden ja komission hallinnollista taakkaa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Asetuksen yhdenmukaisuus suhteessa unionin muuhun maatalouteen ja ympäristöön liittyvään politiikkaan, jossa aiheina ovat esimerkiksi luonnon monimuotoisuus ja ilmastonmuutos, perustuu asetuksen nykyisiin säännöksiin ja niiden täytäntöönpanoon. Koska ehdotetut tekniset muutokset eivät muuta asetuksella ajettavan politiikan suuntaa, yhdenmukaisuus näiden politiikkojen kanssa säilyy muuttumattomana.

Komissio varmistaa, että sen antama lainsäädäntö on tarkoituksenmukaista ja sidosryhmien tarpeisiin kohdennettua. Sillä minimoidaan hallinnollinen rasite ja

toteutetaan sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskevan ohjelman (REFIT) tavoitteet. Ehdotetuilla muutoksilla järjeistetään raportointivelvoitteita keventämällä unionin oikeudellisesta kehyksestä aiheutuvaa raportointitaakkaa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• Oikeusperusta

Ehdotuksella muutetaan niiden sääntöjen teknistä täytäntöönpanoa, jotka ovat tarpeen yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi siltä osin kuin kyse on kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuotannosta ja kaupan pitämisestä unionissa.

Oikeusperustaksi on valittu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 43 artiklan 2 kohta, joka muodostaa oikeusperustan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavien säännösten antamiselle.

• Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)

SEUT-sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaan EU:n ja jäsenvaltioiden kesken jaettua toimivaltaa sovelletaan maatalouden ja kalastuksen alalla, lukuun ottamatta meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä.

Direktiivin 2000/29/EY antamisen jälkeen – ja myös nyt puheena olevan asetuksen nojalla – kaikkia kasvien terveyttä koskevia aloja on säännelty hyvin laajasti unionin tasolla. Säännöt ovat osoittautuneet tärkeäksi keinoksi suojella unionin aluetta tuhoajilta ja taudeilta. Myös ehdotettujen muutosten tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin, kun kohteena olevia kysymyksiä säännellään pelkästään unionin tasolla.

Raportointivelvoitteita koskevat vaatimukset on jo vahvistettu unionin lainsäädännössä. Myös niiden järjeistäminen olisi tehtävä unionin tasolla.

• Suhteellisuus

Ehdotus sisältää pelkästään sellaisia toimia, jotka on toteutettava unionin tasolla, jotta ne olisivat vaikuttavia ja tehokkaita. Jotta toimet olisivat vaikuttavia ja tehokkaita, tarkoituksenmukaisimpana keinona pidetään asetuksen muuttamista, kun otetaan huomioon, että ehdotuksen keskeisenä tavoitteena on vahvistaa yhdenmukaistettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa. Asetuksella vahvistettavat yhdenmukaiset vaatimukset ovat ainoa tapa tarjota asetusta soveltaville laadukasta sääntelyä ja huolehtia samalla sisämarkkinoiden toiminnasta, toimijoiden tasapuolisista toimintaedellytyksistä sekä maatalous- ja elintarviketuotannon kestäväydestä.

Raportointivaatimusten järjeistäminen yksinkertaistaa oikeudellista kehystä, sillä nykyisiin vaatimuksiin tehdään vain vähäisiä muutoksia, jotka eivät vaikuta laajemman politiikkatavoitteen sisältöön. Ehdotus sisältää sen vuoksi ainoastaan muutoksia, jotka ovat tarpeen tehokkaan raportoinnin varmistamiseksi, eikä kyseisen lainsäädännön olennaisia osia muuteta.

• Toimintatavan valinta

Ehdotuksen muotona on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus. Muut keinot eivät olisi tarkoituksenmukaisia, koska ehdotuksella muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen perussäännöksiä, joihin komissiolla ei ole valtuuksia puuttua täytäntöönpanosäädöksillä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Asetuksen 50 artiklan ja 79 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimitettujen kertomusten tueksi järjestettiin sidosryhmien kuuleminen, jonka yhteydessä kerättiin tarvittaessa tuontia koskevia tietoja.

Raportointivelvoitteisiin ei sovelleta jälkiarviointia tai toimivuustarkastusta.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Asetuksen 50 ja 79 artiklan mukaisesti toimitettujen kertomusten laatimista varten järjestettiin laaja kuuleminen, joka oli suunnattu kaikille asiaan liittyville sidosryhmille. Ensimmäisessä vaiheessa pyydettiin kasvien terveyttä käsittelevää asiantuntijaryhmää, joka koostuu kasvien terveydestä sekä kasvien ja metsän lisäysaineiston sertifiointista vastaavista jäsenvaltioiden toimivaltaisista viranomaisista, Euroopan parlamenttia ja unionin tasolla toimivia alan ammatillisia järjestöjä osallistumaan tarkoituksenmukaisten kyselylomakkeiden laatimiseen. Tuontimenettelyistä, tuontikielloista, kasvinterveystodistuksista, virallisesta valvonnasta ja kasvipasseista laadittiin yhteensä viisi yksityiskohtaista kyselylomaketta, joihin sisältyi yhteensä 234 kysymystä ja jotka kattoivat tärkeimmät asetuksella tehdyt muutokset.

Unionin toimivaltaiset viranomaiset ja unionin tason ammattialajärjestöt kutsuttiin osallistumaan kuulemisprosessiin erityisellä kutsulla. Ne puolestaan ilmoittivat kansallisille järjestöille ja yksittäisille unionin toimijoille mahdollisuudesta osallistua kuulemiseen avoimen linkin kautta. Muutosten erittäin teknisen luonteen vuoksi suurelle yleisölle esitettiin vain vähän kysymyksiä. Tämä tehtiin sosiaalisessa mediassa.

Vastauksia saatiin yhteensä 563. Niitä analysoitiin komission terveyden ja elintarviketurvallisuuden pääosaston ja Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) laatimissa viidessä teknisessä raportissa.⁵

Mitä tulee tuontiin liittyviin säännöksiin, jäsenvaltiot suhtautuivat myönteisesti säännöksiin ja ehdotuksiin, jotka selkiyttävät kasvien terveysvalvontaa ja tehostavat unionin suojelua kasvintuhoojilta. Unionin ja jäsenvaltioiden tasolla toimivat järjestöt katsoivat, että tietyt säännökset, kuten vakavan riskin kasveja koskevat väliaikaiset kiellot, ovat aiheuttaneet vaikeuksia jo vakiintuneessa kaupassa. Järjestöt halusivat siksi lisää oikeudellista selkeyttä ja läpinäkyvyyttä. Järjestöt halusivat oikeudellisen selkeyden ja läpinäkyvyyden parantamista myös muiden sellaisten menettelyjen osalta, jotka voivat vaikuttaa myönteisesti kauppaan, kuten pysyvistä kielloista myönnettävät poikkeukset. Asiaan puututaan tässä ehdotuksessa. Kasvipassien osalta sidosryhmät katsoivat, että niiden liittäminen kuhunkin kaupankäynnin yksikköön aiheuttaa hallinnollista lisätaakkaa ja liitännäiskustannuksia, jotka ovat suuremmat kuin odotettavissa oleva lisähyöty. Ehdotuksessa puututaan myös tähän.

---

⁵ [Vuoden 2021 raportit \(europa.eu\)](#).

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Asetuksen 50 artiklan ja 79 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimitettuihin kertomuksiin perustuvien muutosehdotusten lisäksi ehdotukseen sisältyy muutoksia, joiden pohjana ovat komission kokemukset asetuksen viideltä ensimmäiseltä soveltamisvuodelta. Vaikka näistä ehdotuksista ei järjestetty sidosryhmien kuulemista, ehdotetut muutokset liittyvät menettelyihin, joiden täytäntöönpanoa pidettiin ongelmallisina. Ehdotetuilla muutoksilla pyritään tarjoamaan oikeudellista selkeyttä ja oikeusvarmuutta toimivaltaisille viranomaisille, toimijoille ja kolmansille maille.

Raportointivelvoitteisiin liittyviltä osin ehdotukset ovat lähtöisin nykyisten raportointivelvoitteiden sisäisestä tarkastelusta ja asiaan liittyvän lainsäädännön soveltamisesta saaduista kokemuksista. Koska ehdotus on osa unionin lainsäädännöstä johtuvien raportointivaatimusten jatkuvaa arviointia, tällaisia rasitteita ja niiden vaikutuksia sidosryhmiin tarkastellaan myös jatkossa.

- **Vaikutustenarviointi**

Komission tekemän analyysin mukaan ehdotetuilla muutoksilla ei ole merkittäviä taloudellisia, ympäristöön liittyviä tai sosiaalisia vaikutuksia. Näin ollen komissio päätti olla tekemättä vaikutustenarviointia ehdotukseen sisältyvistä kohdennetuista teknisistä muutoksista.

Ehdotus perustuu osittain komission Euroopan parlamentille ja neuvostolle asetuksen 2016/2031 50 ja 79 artiklan mukaisesti toimittamiin kertomuksiin. Perustana ovat myös asetuksen (EU) 2016/2031 soveltamisesta saadut kokemukset. Kertomusten laatimista varten kuultiin laajasti kaikkia asiaan liittyviä sidosryhmiä. Kertomukset toimitettiin Euroopan parlamentille ja neuvostolle 10. joulukuuta 2021, ja sen jälkeen yksilöitiin aiheita, joista olisi keskusteltava lisää. Niinpä vuonna 2022 käytiin kasvinterveyspäälliköiden ja kasvien terveyden ja kasvienlisäys- ja metsänviljelyaineistoon liittyvien EU:n järjestöjen kanssa keskusteluja, joiden perusteella päätettiin, että erinäisiä parannuksia olisi tehtävä ja että ne voitaisiin tehdä vain muuttamalla asetusta. Raportointivelvoitteiden osalta ehdotettiin lainsäädäntöön rajoitettuja ja kohdennettuja muutoksia, joilla järjeistettäisiin raportointivaatimuksia. Ne perustuvat lainsäädännön täytäntöönpanosta saatuihin kokemuksiin. Muutoksilla ei ole merkittäviä vaikutuksia toimintapolitiikkaan, vaan niillä ainoastaan varmistetaan tehokkaampi ja vaikuttavampi täytäntöönpano. Koska muutokset ovat luonteeltaan kohdennettuja eikä sopivia toimintavaihtoehtoja ole tarjolla, vaikutustenarviointia ei tarvita.

Ehdotettujen muutosten vaikutusten odotetaan olevan kaiken kaikkiaan vähäisiä mutta myönteisiä sekä toimivaltaisten viranomaisten että ammattimaisten toimijoiden kannalta. Niillä kevennetään hallinnollista taakkaa, parannetaan oikeudellista selkeyttä ja helpotetaan asianomaisilla hyödykkeillä käytävää kauppaa.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotuksella on määrä ottaa käyttöön kohdennettuja säännöksiä, joilla parannetaan jo toimivaa järjestelyä siten, että sääntelyjärjestelmästä tehdään EU:n toimijoiden ja toimivaltaisten viranomaisten kannalta yksinkertaisempi, selkeämpi ja kevyempi ja että sen läpinäkyvyyttä kolmansille maille parannetaan.

Raportointivelvoitteiden osalta ehdotuksella pyritään yksinkertaistamaan lainsäädäntöä ja keventämään sidosryhmille, erityisesti hallintoviranomaisille, aiheutuvaa taakkaa. Sillä pyritään minimoimaan vaatimusten noudattamisesta

aiheutuvat kustannukset siten, että kansallisten viranomaisten hallinnollista rasitetta ja työtaakkaa kevennetään poistamalla tietyt raportointivelvoitteet. Siltä osin kuin on kyse rajattujen alueiden sijaintia koskevan vuotuisen raportointivelvollisuuden poistamisesta, kyseiset tiedot voidaan hakea taudinpurkauksista ilmoittamiseen käytettävästä komission EUROPHYT-tietojärjestelmästä.

Ehdotuksella pyritään myös järjeistämään monivuotisia kartoitusohjelmia koskevaa raportointivelvollisuutta siten, että tutkimusten tekotiheyttä harvennetaisiin nykyisestä 5–7 vuodesta kymmeneen vuoteen. Kansalliset viranomaiset saisivat näin lisää aikaa kartoitusten tekemiseen. Ehdotuksen tavoitteena on myös digitalisoida tietyt raportointivelvoitteet. Tässä hyödynnettiin asetuksen (EU) 2017/625 soveltamista varten laadittuja, jo käytössä olevia tietojärjestelmiä sekä kasvinterveyskartoituksissa käytettävää tietoteknistä järjestelmää. Tällaisten digitalisointitoimien myötä raportointisäännökset istuisivat paremmin nykyiseen digitaaliseen toimintaympäristöön.

- **Perusoikeudet**

Ehdotetut muutokset eivät vaikuta Euroopan unionin perusoikeuskirjan suojaamiin perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Raportointijärjestelyjä järjeistetään. Toteuttamissuunnitelmia ja seurantavelvoitteita ei muuteta. Kolmansille maille myönnetään kuuden kuukauden siirtymäkausi, joka koskee velvollisuutta ilmoittaa kasvinterveystodistuksen lisäilmoituksessa toimenpiteet, joita ne ovat soveltaneet säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen osalta.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Ei sovelleta

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

i) *Sellaisten tuhoojien vastaisten toimenpiteiden selkeyttäminen, jotka on väliaikaisesti luokiteltu karanteenituhoojiksi mutta joita ei ole vielä täysin arvioitu.*

Asetuksen 30 artiklassa siirretään komissiolle valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä rajoitetuksi ajaksi toimenpiteitä, jotka koskevat sellaisten tuhoojien riskiä, joita ei ole vielä täysin arvioitu eikä vielä säännellä unionikaranteenituhoojina. Tällaisia tuhoojia voidaan näin käsitellä luetteloituina unionikaranteenituhoojina. Kyseisessä säännöksessä ei täsmennetä selvästi, koskevatko nämä toimenpiteet myös kasvien ja muiden hyödykkeiden tuontiin sovellettavia vaatimuksia.

Sen vuoksi ja selkeyden parantamiseksi ehdotuksella muutetaan asetuksen 30 artiklan 1 kohtaa täsmenämällä, että hyväksyttävät väliaikaiset toimenpiteet voivat koskea niin kasvien ja muiden hyödykkeiden sisäisiä siirtoja unionissa kuin myös niiden tuontia unioniin.

ii) ***Muutokset vaatimuksiin, jotka liittyvät säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevan ilmoituksen antamiseen kasvinterveystodistuksessa.***

- Asetuksen 71 artiklan 1 kohdassa edellytetään, että kolmas maa todistaa, ettei asianomaisissa kasveissa tai hyödykkeissä esiinny unionikaranteenituhoojia eikä säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia (tai että niitä koskevia toleransseja on noudatettu). Todistus annetaan kasvinterveystodistukseen liitettävällä vakiomuotoisella lausumalla siitä, että lähetys on karanteenituhoojia ja säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien tuontisääntöjen mukainen.
- Kansainvälisen kasvinsuojelutoimenpidestandardin (ISPM) nro 12 mukaisesti asetuksen 71 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että jos sovellettavien erityisten tuontivaatimusten osalta on käytettävissä useita vaihtoehtoja, kolmas maa ilmoittaa kasvinterveystodistuksessa, mitä vaihtoehtoa se on käyttänyt varmistaakseen, että lähetys on vapaa karanteenituhoojista. Tätä säännöstä sovelletaan kuitenkin ainoastaan karanteenituhoojiin eikä säänneltyihin muihin kuin unionikaranteenituhoojiin.

Edellisen vuoksi ehdotuksella muutetaan asetuksen 71 artiklan 2 kohtaa siten, että kolmansien maiden on ilmoitettava kasvinterveystodistuksessa, miten säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen noudattaminen on varmistettu, jos unionin lainsäädännössä on tarjolla erilaisia vaihtoehtoja. Muutos vastaisi myös asiaa koskevaa kansainvälistä standardia.

iii) ***Muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä ilmoittaminen sähköisessä ilmoitusjärjestelmässä (virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmä IMSOC).***

Asetuksen mukaan unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä (esim. unionikaranteenituhoojien esiintymisestä tuontikasveissa) on ilmoitettava IMSOC-järjestelmässä. Muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen osalta tällaisesta velvoitteesta ei asetuksessa säädetä.

Koska tällaista velvollisuutta ei muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen osalta ole asetettu, tilanne on se, että jäsenvaltiot ilmoittavat näiden sääntöjen noudattamatta jättämisestä unionille ja asianomaiselle kolmannelle maalle epäyhtenäisillä ja digitalisoimattomilla keinoilla.

Sen vuoksi ehdotuksella muutetaan asetuksen 37 ja 104 artiklaa sen varmistamiseksi, että säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä ja siihen liittyvistä jatkotoimista ilmoitetaan yhdenmukaisella tavalla unionissa. Näin varmistetaan myös johdonmukaisuus suhteessa unionikaranteenituhoojia koskeviin sääntöihin ja parannetaan yleisesti kasvinsuojelun tasoa EU:ssa.

iv) ***Komission valtuuttaminen hyväksymään itsenäisillä säädöksillä väliaikaisia poikkeuksia tuontikielloista ja erityisistä tuontivaatimuksista sekä erityisiä tuontivaatimuksia sellaisten hyödykkeiden osalta, jotka on poistettu vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden luettelosta mutta joiden osalta tuohjariskiä ei ole arvioitu täysimääräisesti.***

Asetuksen 40 artiklassa säädetään kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuontia kolmansista maista koskevasta kiellosta ja annetaan komissiolle tehtäväksi laatia luettelo, joka sisältää nämä kiellot. Nämä kiellot liittyvät yhteen tai useampaan karanteenituhoojaan, niiden voimassaololle ei ole asetettu päättymispäivää, ja niitä sovelletaan yleensä kaikkiin tai moniin kolmansiin maihin.

Kasvinsuojelusääntöjen mukaan kolmannen maan olisi kuitenkin voitava pyytää poikkeusta kyseisistä tuontikielloista, jos se katsoo, että sillä on käytössä järjestelmä, jolla voidaan taata unionin edellyttämä kasvinsuojelun taso. Tällaisissa tapauksissa asianomaisista kielloista olisi myönnettävä väliaikaisia poikkeuksia.

Näiden tuontikielloista poikkeamiseen liittyvien tapausten lisäksi on tilanteita, joissa olisi myönnettävä väliaikaisia poikkeuksia 41 artiklan 2 kohdan luettelossa kuvatuista erityisistä vaatimuksista ja niitä vastaavista vaatimuksista. Esimerkkitapauksessa kolmas maa voisi pyytää unionia hyväksymään vaihtoehtoisia toimenpiteitä, joita se pitää tehokkaana keinona vähentää hyväksyttävälle tasolle riskin kasvintuhoojia sisältävien kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden kulkeutumisesta unioniin. Ehdotuksella otetaan käyttöön mahdollisuus hyväksyä väliaikaisen arvioinnin perusteella poikkeus 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista erityisistä vaatimuksista.

Tällaiset väliaikaiset poikkeukset koskevat yleensä vain yhtä kolmatta maata tai sen osaa. Niitä olisi myönnettävä vain siinä tapauksessa, että noudatetaan hyvin yksityiskohtaisia erityisiä tuontivaatimuksia. Nämä vaatimukset voisivat kattaa kaikki vaiheet tuotannosta unioniin vientiin, kuten tuotantomenetelmät, käsittelyt ja muut menetelmät, joilla pienennetään kulloisiinkin tuhoojiin liittyviä riskiä, sekä silmämääräiset tarkastukset, näytteenotto, testaus ja muut kasvinsuojelutoimenpiteet, joiden avulla unionin vaatima suojelun taso on määrä saavuttaa. Näistä poikkeuksista olisi säädettävä itsenäisissä säädöksissä määrääjäksi, jotta toimenpiteiden tehokkuutta voidaan arvioida täysimääräisesti ja edellytyksiä tai poikkeusta pystytään tarvittaessa muuttamaan joustavasti. Kun väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön ja auditoitu ja käytettävissä on täysimittainen arviointi, poikkeuksen väliaikaisuudesta voidaan luopua. Tuontikieltoja koskevien poikkeuksien piiriin kuuluvat, kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevat hyödykkeet sisällytetään tällöin asetuksen 41 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyyn erityiset tuontivaatimukset sisältävään luetteloon. Jos väliaikaisen poikkeuksen soveltamisaikana käy ilmi, että riski ei ole pudonnut hyväksyttävälle tasolle, kyseinen poikkeus kumotaan välittömästi ja kyseisestä kolmannesta maasta peräisin oleva asianomainen hyödyke siirretään asetuksen 40 artiklassa tarkoitettuun kiellettyjen hyödykkeiden luetteloon.

Tuontikieltoja ja erityisiä tuontivaatimuksia koskevien poikkeusten lisäksi on mainittava, että kokemukset hyödykkeiden poistamisesta vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden luettelosta ovat tuoneet esiin tapauksia, joissa hyödykkeen kokonaisriski on kyllä arvioitu mutta tiettyjä tunnistettuja tuhoojia ei. Sen vuoksi on tarpeen hyväksyä väliaikaisia erityisiä tuontivaatimuksia, jotta kyseiset tuhojariskit voidaan arvioida täysimääräisesti. Kun riskiin on puututtu täysimääräisesti, kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevat asianomaiset hyödykkeet sisällytetään asetuksen 41 artiklan 2 kohdan nojalla hyväksytyyn luetteloon tai niiden katsotaan täyttävän vastaavat vaatimukset.

Jotta voitaisiin lisätä niiden menettelyjen selkeyttä ja läpinäkyvyyttä, joilla myönnetään väliaikaisia poikkeuksia tuontikielloista ja erityisistä tuontivaatimuksista tai asetetaan pysyviä tai väliaikaisia erityisiä tuontivaatimuksia hyödykkeille, jotka on poistettu vakavan riskin kasvien luettelosta, tai kasvituotteille ja muille tavaroille, joiden osalta tuhooriskiä ei ole arvioitu täysimääräisesti, ehdotuksella on määrä lisätä asetukseen uusi 42 a artikla, jossa komissiolle siirretään valta antaa itsenäisiä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään näistä voimassa olevia kieltoja tai erityisiä tuontivaatimuksia koskevista väliaikaisista poikkeuksista.

- v) ***Komission valtuuttaminen hyväksymään säädöksellä menettelysääntöjä, joita sovelletaan kolmansien maiden sellaisten pyyntöjen toimittamiseen ja tutkimiseen, jotka koskevat väliaikaisia poikkeuksia tuontikielloista tai tuontivaatimuksista.***

Asetuksen 40 artiklassa otetaan käyttöön säännöt, jotka koskevat tiettyjen tiettyä alkuperää olevien kasvien tuontikieltoa. Sen 41 artiklassa puolestaan vahvistetaan tiettyjä tiettyä alkuperää olevien kasvien tuontia ja siirtoja koskevia vaatimuksia. Kuten edellä esitetyn muutosehdotuksen yhteydessä selostettiin, komissio voi tietyissä tapauksissa myöntää kolmansille maille niiden pyynnöstä tuontikielloista tai tuonti- ja siirtovaatimuksista poikkeuksia. Kielloista tehtävien poikkeusten nojalla joitakin kasveja tai muita hyödykkeitä voidaan tuoda unioniin, ja vaatimuksista tehtävien poikkeuksien nojalla niitä voidaan tuoda unioniin ja siirtää unionin alueella.

Käytössä ei kuitenkaan ole vakiomenettelyjä, joilla tällaiset kolmansien maiden esittämät pyynnot arvioidaan. Kun kolmannesta maasta esitetään tällaista väliaikaista poikkeusta koskeva pyyntö, poikkeuksen myöntämismenettelyn perustana on tällä hetkellä tapauskohtainen tietopyyntö ja tapauskohtainen päätös siitä, otetaanko arviointiin mukaan myös Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA). Vakiomenettely tarjoaisi säännöt päätöksentekoon ja paikkaisi läpinäkyvyyteen liittyviä puutteita.

Uudessa 42 a artiklassa siirrettäisiin sen vuoksi komissiolle valta hyväksyä säännöt vakiomenettelylle, jota sovelletaan tuontikielloista tai tuontivaatimuksista tehtäviä väliaikaisia poikkeuksia koskevien pyyntöjen toimittamiseen ja tutkimiseen. Säännöissä voitaisiin antaa ohjeita asiakirja-aineistojen toimittamisesta ja arvioinnin eri osatekijöistä.

- vi) ***Valtuutus antaa delegoitu säädös, jolla hyväksytään menettelyt vakavan riskin kasvien yksilöimiseksi ja luetteloimiseksi.***

Asetuksen 42 artiklan mukaan kasvien väliaikaisen luetteloinnin vakavan riskin kasveiksi olisi perustettava alustavaan arviointiin. Arvioinnin tekemiseen ei kuitenkaan anneta tarkempia ohjeita. Komission täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2018/2019⁶ laadittu useat kasvilajit sisältävä vakavan riskin kasvien luettelo on tähän mennessä ainut laatuaan. Jäsenvaltioiden asiantuntijat osallistuivat vakavan riskin kasvien luettelon laatimiseen tekemällä ehdotuksia,

⁶ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/2019, annettu 18 päivänä joulukuuta 2018, väliaikaisen luettelon laatimisesta asetuksen (EU) 2016/2031 42 artiklassa tarkoitetuista vakavan riskin kasveista, kasvituotteista tai muista tavaroista sekä luettelon laatimisesta kyseisen asetuksen 73 artiklassa tarkoitetuista kasveista, joille ei tarvita kasvinterveystodistusta unioniin tuomista varten (EUVL L 323, 19.12.2018, s. 10).

jotka arvioitiin perusteellisesti. Arvioinnissa otettiin huomioon tieteellinen ja tekninen näyttö.

Useat toimijat ovat kuitenkin olleet sitä mieltä, ettei menettely ole riittävän läpinäkyvä. Perusteena oli erityisesti se, että menettely on johtanut jo käynnissä olevan kaupan väliaikaiseen kieltämiseen.

Sen vuoksi ja läpinäkyvyyden nimissä kyseinen menettely ja arviointiin sisällytettävät eri osatekijät olisi määriteltävä. Tältä osin ehdotuksella on määrä muuttaa asetuksen 42 artiklaa siirtämällä komissiolle valta hyväksyä delegoitu säädös, jossa kuvataan menettely vakavan riskin kasvien yksilöimiseksi ja luetteloiduksi sekä asiaan liittyvän arvioinnin suorittamiseen tarvittavat osatekijät.

vii) *Selvennys kolmansia maita koskevien vastaavien vaatimusten oikeusperustaan, jottei viitattaisi vain sisäisiä siirtoja koskeviin vaatimuksiin vaan myös voimassa oleviin tuontivaatimuksiin asiaa koskevan kansainvälisen standardin mukaisesti.*

Asetuksen 44 artiklalla komissiolle siirretään valta vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vastaavat vaatimukset kolmansien maiden järjestelmille, jos maat tarjoavat kasvinsuojelun tason, joka vastaa erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat unionin alueella suoritettavia kasvien ja muiden tavaroiden siirtoja. Tällaisissa tapauksissa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) arvioi kolmannen maan kasvinsuojelujärjestelmän, minkä jälkeen tehdään unionin päätös kyseisten vaatimusten vastaavuudesta.

Kolmansien maiden järjestelmien osalta voidaan asettaa vastaavia vaatimuksia vain silloin, kun voimassa on kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden sisäisiä siirtoja koskevia vaatimuksia. Käytäntö on luonteeltaan rajoittava, sillä se ei kata tapauksia, joissa tällaisia unionin sisäisiä siirtoja koskevia vaatimuksia ei ole asetettu, koska asianomaista tuhoajaa ei tiedetä esiintyvän unionin alueella, mutta voimassa on kuitenkin erityisiä tuontivaatimuksia. Ehdotetun muutoksen mukaan asianomaisten kolmannen maan on varmistettava kasvinsuojelun taso, joka vastaa asianomaisten kasvien ja hyödykkeiden sisäisiä siirtoja koskevien vaatimusten lisäksi myös erityisiä tuontivaatimuksia, joita sovelletaan samojen kasvien ja muiden hyödykkeiden tuontiin muista kolmansista maista, jos tällaisia erityisiä tuontivaatimuksia on otettu käyttöön.

Sen vuoksi ehdotuksella muutetaan asetuksen 44 artiklan 1 kohtaa tällaisten vaatimusten soveltamisalan laajentamiseksi.

viii) *Komission valtuuttaminen hyväksymään säädös, jolla järjeistetään velvoitetta kiinnittää kasvipassi tiettyihin kasveihin.*

Asetuksen 88 artiklassa säädetään velvollisuudesta kiinnittää kasvipassi kaikkiin kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden kaupankäynnin pakkauksiin ilman poikkeuksia. Joissakin tapauksissa hyödykkeiden luonne tai niillä ammattimaisten toimijoiden välillä käytävän kaupan nopeus on sellainen, että tämän velvoitteen noudattaminen on käytännössä hankalaa tai jopa mahdotonta. Näin on esimerkiksi tukkien ja turpeen tapauksessa.

Sen vuoksi ehdotuksella halutaan muuttaa asetuksen 88 artiklaa valtuuttamalla komissio luettelemaan ne hyödykkeet, jotka vapautetaan kasvipassin

kiinnittämistä koskevasta velvoitteesta, ja määrittelemään tällaisen poikkeuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

ix) *Kolmansien maiden antamien vaihtoehtoisten virallisten todennusten hyväksymistä koskevan mahdollisuuden mukauttaminen kansainväliseen tilanteeseen.*

Asetuksen 99 artiklassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kolmansien maiden antamiin virallisiin todennuksiin sisällytettävät tiettyjä tuotavia kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita kuin puista pakkausmateriaalia koskevat seikat, joita edellytetään sovellettavissa kansainvälisissä standardeissa. Tällaisiin todennuksiin sovellettavia kansainvälisiä standardeja ei kuitenkaan vielä ole. Tämä johtuu siitä, että näissä virallisissa todennuksissa viitataan yleensä hyvin tarkasti rajattuihin hyödyketyyppeihin ja alkuperämaihin, kun taas kansainväliset standardit tapaavat olla yleisluonteisempia. Tämä rajoitettu mahdollisuus, jonka mukaan viralliset todennukset voidaan hyväksyä vain siinä tapauksessa, että ne on laadittu asiaa koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti, vaikuttaa myös komission täytäntöönpanopäätöksiin, joita on sovellettu jo useita vuosia.

Ehdotuksella on sen vuoksi määrä muuttaa asetuksen 99 artiklaa siten, että ”sovellettavia kansainvälisiä standardeja” koskevaa vaatimusta laajennetaan ottamalla mukaan muita perusteita vaihtoehtona kansainvälisille standardeille ja komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan kyseisiin todennuksiin sisällytettävät seikat ilman että käytössä täytyisi olla kansainvälisiä standardeja.

x) *Raportointivelvoitteiden järjeistäminen*

Ehdotuksella muutetaan eräitä asetuksen artikloja seuraavien raportointivelvoitteiden osalta:

- a) Luovutaan muodostettujen rajattujen alueiden lukumäärää ja sijaintia, kyseessä olevia tuhoojia ja edeltävän kalenterivuoden aikana toteutettuja toimenpiteitä koskevasta vuosittaisesta raportoinnista (18 artikla).
- b) Järjeistetään raportointia harventamalla raportointitiheyttä ja pidentämällä monivuotisten kartoitusohjelmien kestoa (eli ajanjaksoa, jonka aikana jäsenvaltioiden on kartoitettava kaikki karanteenituhoojat) 5–7 vuodesta kymmeneen vuoteen (23 artikla).
- c) Digitalisoidaan seuraavat raportointitoimenpiteet:
  - i) rajattujen alueiden tapauskohtainen raportointi (18 artikla)
  - ii) karanteenituhoojia koskevien kartoitusten tulosten vuosittainen raportointi (22 artikla)
  - iii) monivuotisia kartoitusohjelmia koskeva raportointi (23 artikla)
  - iv) prioriteettituhoojia koskevien kartoitusten tulosten vuosittainen raportointi (24 artikla)
  - v) suoja-aluekaranteenituhoojia koskevien kartoitusten tulosten vuosittainen raportointi (34 artikla).

Lisäksi perustetaan sähköinen järjestelmä ilmoitusten toimittamista varten (103 artikla).

xi) Unionin muiden sääösten muuttaminen ja loppusäännökset

Ei sovelleta

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse monivuotisista kartoitusohjelmista, säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien esiintymistä koskevista ilmoituksista, tuontikieltoja ja erityisiä tuontivaatimuksia koskevista väliaikaisista poikkeuksista ja niiden myöntämismenettelyjen vahvistamisesta, vakavan riskin kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita koskevista väliaikaisista tuontivaatimuksista, vakavan riskin kasvien luettelointia koskevien menettelyjen vahvistamisesta, kasvinterveystodistusten sisällöstä ja kasvipassien käytöstä sekä tietyistä rajattuja alueita ja tuhoajakartoitusta koskevista raportointivaatimuksista

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Raportointivaatimuksilla on keskeinen rooli lainsäädännön asianmukaisen seurannan ja täytäntönnäpönnän varmistamisessa. On kuitenkin tärkeää yksinkertaistaa näitä vaatimuksia, jotta voidaan varmistaa niiden vastaavan aiottua tarkoitusta ja rajoittaa hallinnollista taakkaa.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/2031² vahvistetaan kasvintuhoojien vastaisia suojatoimenpiteitä koskevat säännöt. Sääntöjen piiriin kuuluvat säänneltyjen tuhoajien luokitus ja luettelointi, vaatimukset, jotka koskevat tiettyjen kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuomista unionin alueelle ja siirtoja unionin alueella, kartoitukset, tuhoajien esiintymisistä tehtävät ilmoitukset, toimenpiteet unionin alueella esiintyvien tuhoajien hävittämiseksi sekä sertifiointi.
- (3) Asetuksessa (EU) 2016/2031 vahvistetaan myös useita raportointivaatimuksia, jotka koskevat rajattujen alueiden perustamista ja unionikaranteenituhoojien, prioriteettituhoojien ja suoja-aluekaranteenituhoojien kartoitusta. Näitä vaatimuksia

¹ ....

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/2031, annettu 26 päivänä lokakuuta 2016, kasvintuhoojien vastaisista suojatoimenpiteistä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 228/2013, (EU) N:o 652/2014 ja (EU) N:o 1143/2014 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivien 69/464/ETY, 74/647/ETY, 93/85/ETY, 98/57/EY, 2000/29/EY, 2006/91/EY ja 2007/33/EY kumoamisesta (EUVL L 317, 23.11.2016, s. 4).

olisi yksinkertaistettava komission tiedonannon *EU:n pitkän aikavälin kilpailukyky vuoden 2030 jälkeen*³ mukaisesti.

- (4) Asetuksen (EU) 2016/2031 18 artiklan 6 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä komissiolle ja muille jäsenvaltioille perustettujen rajattujen alueiden lukumäärä ja sijainti, kyseessä olevat tuhoajat ja edeltävän kalenterivuoden aikana tältä osin toteutetut toimenpiteet.
- (5) Asetuksen (EU) 2016/2031 soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että kasvinuojelupolitiikan koordinoimiseksi unionin tasolla on tehokkaampaa, että rajatuista alueista ilmoitetaan välittömästi niiden perustamisen jälkeen. Kun jäsenvaltio ilmoittaa rajatuista alueista muille jäsenvaltioille, komissiolle ja ammattimaisille toimijoille välittömästi, kyseessä olevan tuhoajan esiintymisestä ja leviämisestä saadaan heti tieto, mikä auttaa seuraavista toimenpiteistä päättämisessä. Sen vuoksi asetuksen (EU) 2016/2031 18 artiklan 6 kohdassa olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava rajatut alueet, kyseessä olevat tuhoajat ja toteutetut toimenpiteet komissiolle ja muille jäsenvaltioille välittömästi näiden alueiden perustamisen jälkeen. Tällainen velvoite ei aiheuta uutta hallinnollista rasitetta, koska välittömästi tapahtuva rajatuista alueista ilmoittaminen on komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/1715⁴ liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa vahvistettu voimassa oleva velvoite, jota tällä hetkellä sovelletaan kaikissa jäsenvaltioissa. Vahvistamalla kyseinen velvoite asetuksen (EU) 2016/2031 18 artiklan 6 kohdassa voidaan rajattuja alueita koskevia sääntöjä selkeyttää entisestään. Lisäksi olisi poistettava täytäntöönpanoasetuksessa (EU) 2019/1715 säädetty vastaava velvoite, jotta vältetään näiden säännösten päällekkäisyys.
- (6) Kuten asetuksen (EU) 2016/2031 18 artiklan 6 kohdan soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, jäsenvaltioille asetettu velvoite, jonka mukaan niiden on viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille perustettujen rajattujen alueiden lukumäärä ja sijainti, kyseessä olevat tuhoajat ja edeltävän kalenterivuoden aikana toteutetut toimenpiteet, vain lisää hallinnollista rasitetta eikä tuo käytännön lisäarvoa siihen, että rajatuista alueista on ilmoitettava välittömästi. Tämä velvoite olisi sen vuoksi poistettava kyseisestä artiklasta.
- (7) Asetuksen (EU) 2016/2031 22 artiklan 3 kohdan, 24 artiklan 2 kohdan ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään kunkin vuoden 30 päivänä huhtikuuta tulokset edeltävänä kalenterivuonna tehdyistä kartoituksista, joissa selvitetään tiettyjen tuhoajien esiintymistä unionin alueella. Kartoitusten kohteita ovat unionikaranteenituhoojat, asetuksen (EU) 2016/2031 29 ja 30 artiklan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden piiriin kuuluvat tuhoajat, prioriteettituhoojat ja suoja-aluekaranteenituhoojat. Lisäksi ja asetuksen (EU) 2016/2031 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava monivuotisten kartoitusohjelmiensa perustamisesta pyynnöstä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.
- (8) Asetuksen 23 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti monivuotisten kartoitusohjelmien kesto on 5–7 vuotta. Asetuksen (EU) 2016/2031 soveltamisen alkamispäivästä saakka saatu kokemus on osoittanut, että jäsenvaltiot tarvitsevat

³ COM(2023) 168.

⁴ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1715, annettu 30 päivänä syyskuuta 2019, virallisen valvonnan tiedonhallintajärjestelmän ja sen komponenttien toimintaa koskevista säännöistä ("IMSOC-asetus") (EUVL L 261, 14.10.2019, s. 37).

enemmän aikaa kyseisten ohjelmien asianmukaiseen suunnitteluun ja kehittämiseen. Sen vuoksi ja myös toimivaltaisten viranomaisten hallinnollisen rasiitteen vähentämiseksi kyseistä määräaika on pidennettävä kymmeneen vuoteen. Oikeudellisen selkeyden vuoksi olisi täsmennettävä, että kyseiset ohjelmat vahvistetaan uudelleen seuraaviksi peräkkäisiksi kymmenen vuoden jaksoiksi ja että ensimmäisen kauden on määrä päättyä 14 päivänä joulukuuta 2029 eli kymmenen vuoden kuluttua asetuksen (EU) 2016/2031 soveltamispäivästä.

- (9) Asetuksen (EU) 2016/2031 30 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että jos komissio katsoo, että kyseisen asetuksen liitteessä I olevassa 3 jakson 2 alajaksossa vahvistetut unionikaranteenituhoojiksi luetteloimattomia tuhojia koskevat kriteerit täyttyvät, se hyväksyy välittömästi täytäntöönpanosäädöksillä rajoitetuksi ajaksi toimenpiteitä, jotka koskevat kyseisen tuhoajan aiheuttamia riskejä.
- (10) Kyseisen säännöksen täytäntöönpanon yhteydessä eräät jäsenvaltiot ovat ilmaisseet epäilyksensä siitä, mikä käsitteen ”toimenpiteet” täsmällinen soveltamisala on, ja erityisesti siitä, luetaanko niihin tavaroiden tuonnin tai sisäisen siirron yhteydessä toteutetut toimet, joiden tarkoituksena on estää tuhoajan kulkeutuminen ja leviäminen unionin alueelle. Tästä syystä ja oikeudellisen selkeyden ja kattavuuden vuoksi 30 artiklan 1 kohtaa olisi muutettava siten, että siinä todetaan nimenomaisesti, että kyseisiin toimenpiteisiin voivat sisältyä asianomaisen tuhoajan esiintymisen estäminen unionin alueella sekä vaatimukset, jotka koskevat kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuomista unioniin ja siirtoja unionissa.
- (11) Asetuksen (EU) 2016/2031 41 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos kasveja, kasvituotteita tai muita tavaroita on tuotu unionin alueelle tai siirretty unionin alueella kyseisen artiklan 1 kohdan vastaisesti, jäsenvaltioiden on toteutettava virallista valvontaa koskevassa unionin lainsäädännössä tarkoitettavat tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava asiasta komissiolle ja muille jäsenvaltioille kyseisen asetuksen 103 artiklassa tarkoitettuna sähköisen ilmoitusjärjestelmän välityksellä. Kyseisessä artiklassa vahvistetaan vaatimus estää unionikaranteenituhoojien esiintyminen kyseisissä kasveissa, kasvituotteissa tai muissa tavaroissa.
- (12) Asetuksen (EU) 2016/2031 37 artiklassa, joka koskee toimenpiteitä, joilla on määrä estää säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien esiintyminen istutettaviksi tarkoitetuissa kasveissa, ei kuitenkaan aseteta velvollisuutta ilmoittaa asiaa koskevien sääntöjen rikkomisesta.

Sen vuoksi asetuksen (EU) 2016/2031 37 artiklaa olisi muutettava säätämällä, että jos säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevia vaatimuksia ei noudateta, jäsenvaltioiden on toteutettava asetuksessa (EU) 2017/625 tarkoitettavat tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava niistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille asetuksen (EU) 2016/2031 103 artiklassa tarkoitettuna sähköisen ilmoitusjärjestelmän kautta.

- (13) Tästä seuraa, että asetuksen (EU) 2016/2031 104 artiklassa, joka koskee kasvintuhoojien esiintymistä koskevia ilmoituksia, olisi viitattava 37 artiklan 1 kohtaan.
- (14) Tietyissä tapauksissa on aiheellista sallia tiettyjen kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden tuonti unionin alueelle tietyistä kolmansista maista poiketen asetuksen (EU) 2016/2031 40 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistetusta kiellosta tai 41 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyssä täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetuista erityisistä

ja vastaavista vaatimuksista. Kyseiset kasvit, kasvituotteet ja muut tavarat luetellaan tällä hetkellä täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2019/2072⁵ liitteissä VI ja VII. Tällaisesta tapauksesta on kyse, kun kolmas maa on pyytänyt tällaista väliaikaista poikkeusta ja toimittanut kirjalliset takeet siitä, että sen alueellaan toteuttamalla toimenpiteillä voidaan tehokkaasti pienentää tällaisista kasveista, kasvituotteista tai muista tavaroista aiheutuvaa riskiä ja että alustava riskinarviointi on osoittanut, että unionin aluetta koskeva riski voidaan pienentää hyväksyttävälle tasolla soveltamalla tiettyjä asetuksen (EU) 2016/2031 liitteessä II olevan 1 jakson 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja väliaikaisia toimenpiteitä.

- (15) Selkeyden ja läpinäkyvyyden vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa säädetään tällaisista poikkeuksista. Kattavuuden nimissä kyseisissä säädöksissä olisi myös vahvistettava väliaikaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asianomaisen kasvinterveysriskin pienentämiseksi hyväksyttävälle tasolle ja joissa annetaan riittävästi aikaa kaikkien sellaisten tuhojariskien täydelliseen arviointiin, joita ei ole vielä täysin arvioitu suhteessa kyseisiin kasveihin, kasvituotteisiin tai muihin tavaroihin. Kun arviointi on saatettu päätökseen, kyseiset kasvit, kasvituotteet ja muut tavarat voidaan asetuksen (EU) 2016/2031 liitteessä II olevassa 2 jaksossa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti pitää tavaraluettelossa tai poistaa siitä asetuksen (EU) 2016/2031 40 artiklan 3 kohdan tai 41 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (16) Asetuksen (EU) 2016/2031 42 artiklan 4 kohdan mukaisesti kasvi, kasvituote tai muu tavara poistetaan vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden luettelosta, jos riskinarvioinnin perusteella päätellään, että sen tuonti unionin alueelle edellyttää kieltoa tai erityisvaatimuksia tai että mitään vaatimuksia ei edellytetä. Artiklan soveltamisesta saadut kokemukset ovat kuitenkin osoittaneet, että tietyissä tapauksissa kyseisten hyödykkeiden tuontiin unionin alueelle voitaisiin soveltaa erityisiä toimenpiteitä, joilla kasvinterveysriski pienennetään hyväksyttävälle tasolle, kun taas joidenkin niiden sisältäminen tuhoajien osalta täydellinen arviointi on vielä kesken. Tästä syystä komissiolle olisi siirrettävä valta antaa täytäntöönpanosäädös kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden poistamiseksi 42 artiklan 3 kohdan nojalla hyväksytystä vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden luettelosta, jos ne aiheuttavat kasvinterveydellisen riskin, jota ei ole vielä arvioitu täysimääräisesti, eikä niiden osalta ole vielä annettu täytäntöönpanosäädöstä 42 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Jotta mahdolliset kasvinterveysriskit voitaisiin pienentää hyväksyttävälle tasolle, kyseisissä säädöksissä olisi vahvistettava väliaikaiset toimenpiteet, jotka koskevat kyseisten kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuomista unionin alueelle.
- (17) Jotta voitaisiin huolehtia siitä, että asiassa toimitaan oikeasuhteisesti ja että riskinarvioinnit saadaan päätökseen mahdollisimman nopeasti, kaikkien näiden täytäntöönpanosäädösten soveltamisajan olisi oltava sellainen, että kaikki kasvinterveyteen liittyvät riskit ja asianomaisten kolmansien maiden soveltamat toimenpiteet voidaan kohtuudella arvioida täysimääräisesti. Soveltamisajan olisi oltava enintään viisi vuotta.

---

⁵ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/2072, annettu 28 päivänä marraskuuta 2019, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/2031 täytäntöönpanon yhdenmukaisten edellytysten vahvistamisesta kasvintuhoajien vastaisten suojatoimenpiteiden osalta, komission asetuksen (EY) N:o 690/2008 kumoamisesta ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/2019 muuttamisesta (EUVL L 319, 10.12.2019, s. 1–279).

- (18) Lisäksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, jolla täydennetään asetusta (EU) 2016/2031 vahvistamalla sitä menettelyä koskevat osatekijät, jota on noudatettava väliaikaisten poikkeusten myöntämiseksi 40 artiklan 2 kohdasta ja 41 artiklan 2 kohdasta. Tämä on tarpeen, koska asetuksen (EU) 2016/2031 hyväksymisen jälkeen saadut kokemukset ovat osoittaneet, että tällaisten väliaikaisten poikkeusten myöntämiseen olisi oltava vakiomuotoinen menettely, jolla voidaan taata toimien läpinäkyvyys ja johdonmukaisuus jäsenvaltioille, kolmansille maille ja asianomaisille ammattimaisille toimijoille.
- (19) Komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menettelyt, joita on noudatettava vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden luetteloinnissa. Menettelyn olisi katettava kaikki seuraavat osatekijät: asiakirjojen laatimiseen, sisältöön ja toimittamiseen liittyvät asianomaisten kolmansien maiden toimet, kyseisten asiakirjojen vastaanottamisen jälkeen toteutettavat toimet, asianomaisen riskinarvioinnin suorittamista koskevat järjestelyt ja asiakirjojen käsittelyyn liittyvät luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat näkökohdat. Tämä on tarpeen, koska kokemus on osoittanut, että soveltamalla vakavan riskin kasvien luettelointiin vakiomuotoista menettelyä voidaan taata toimien läpinäkyvyys ja johdonmukaisuus jäsenvaltioille, kolmansille maille ja asianomaisille ammattimaisille toimijoille.
- (20) Asetuksen (EU) 2016/2031 44 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä vastaavat vaatimukset tietyn kolmannen maan pyynnöstä, jos asianomainen kolmas maa takaa yhdellä tai useammalla sen virallisessa valvonnassa sovellettavalla täsmennetyllä toimenpiteellä sellaisen kasvinsuojelun tason, joka vastaa unionin alueella suoritettaviin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden siirtoihin sovellettavia erityisiä vaatimuksia.
- (21) Kyseisen säännöksen täytäntöönpanosta saatu kokemus on osoittanut, että vastaavien vaatimusten vahvistaminen ainoastaan siltä osin kuin kyse on unionin alueella tapahtuvia kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden siirtoja koskevista erityisvaatimuksista ei ole riittävä toimenpide ja että se ei ole edes mahdollista, jos tällaisia siirtoa koskevia vaatimuksia ei ole asetettu. Käytännössä näin tapahtuu usein silloin, kun unionin säännöt koskevat sellaisia tuhojia, joita esiintyy ainoastaan kolmansissa maissa eikä unionin alueella, ja kun on asetettu pelkästään tavaroiden tuontia unionin alueelle koskevia vaatimuksia.
- (22) Asianomaiselta kolmannelta maalta edellytettävän kasvinsuojelun tason olisi siksi vastattava myös niitä erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat kyseisten kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuontia unionin alueelle kaikista tai tietyistä kolmansista maista.
- (23) Asetuksen (EU) 2016/2031 71 artiklan 2 kohdan mukaan kasvinterveystodistuksessa on täsmennettävä kohdassa ”Lisäilmoitus”, mikä erityinen vaatimus täyttyy, jos vaatimusten osalta on useita eri vaihtoehtoja 28 artiklan 1 ja 2 kohdan, 30 artiklan 1 ja 3 kohdan, 37 artiklan 2 kohdan, 41 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 54 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti annetun asianomaisen täytäntöönpanosäädöksen nojalla. Täsmennyksen on sisällettävä kyseisen vaatimuksen sanamuoto kokonaisuudessaan.
- (24) Asetuksen (EU) 2016/2031 käytännön täytäntöönpano on osoittanut, että kasvinterveystodistuksissa olisi viitattava myös asetuksen 37 artiklan 4 kohdan nojalla hyväksytyihin vaatimuksiin eli mainitun asetuksen 36 artiklan f alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin, joilla ehkäistään säänneltyjen muiden kuin unionikaranteenituhoojien esiintyminen asianomaisissa istutettaviksi tarkoitetuissa

kasveissa, jos vaatimusten osalta on asianomaisen säännöksen nojalla useita eri vaihtoehtoja. Tämä on yhdenmukaista unionikaranteenituhoojia koskevan lähestymistavan kanssa, sillä asetuksen 71 artiklan 2 kohdassa viitataan 41 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla annettuun täytäntöönpanosäädökseen. Näin pystytään myös tarjoamaan toimivaltaisille viranomaisille, ammattimaisille toimijoille ja kolmansille maille lisää selkeyttä ja varmuutta siltä osin kuin kyse on säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia ja vastaavia istutettaviksi tarkoitettuja kasveja koskevien sääntöjen soveltamisesta.

- (25) Tästä syystä asetuksen (EU) 2016/2031 71 artiklan 2 kohdassa olisi oltava viittaus 37 artiklan 4 kohdan nojalla annettuihin täytäntöönpanosäädöksiin. Lisäksi olisi poistettava viittaus 37 artiklan 2 kohtaan, koska sillä ei ole merkitystä kasvinterveystodistuksen lisäilmoituksen sisällön kannalta.
- (26) Asetuksen (EU) 2016/2031 88 artiklan mukaan ammattimaisten toimijoiden on kiinnitettävä kasvipassit kyseisten kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden kaupankäynnin yksikköön, ennen kuin ne siirretään unionin alueella 79 artiklan mukaisesti tai suoja-alueelle tai suoja-alueella 80 artiklan mukaisesti. Jos tällaisia kasveja, kasvituotteita tai muita tavaroita siirretään pakkauksessa, nipussa tai säiliössä, kasvipassi on kiinnitettävä kyseiseen pakkaukseen, nippuun tai säiliöön.
- (27) Asetukseen (EU) 2016/2031 perustuvat kaupan käytännöt ovat osoittaneet, että tietyissä tapauksissa ei ole käytännössä mahdollista liittää kasvipasseja tiettyjen kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden kaupan yksiköihin niiden koon, muodon tai muiden erityispiirteiden vuoksi tai siksi, että ne siirretään nopeasti ammattimaiselta toimijalta toiselle. Kyseisten kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden kaupan yksiköitä olisi sen sijaan voitava siirtää unionin alueella siten, että kasvipassi on liitetty niihin muulla tavoin kuin fyysisesti kiinnittämällä. Kasvipassien myöntämistä asianomaisille kasveille, kasvituotteille ja muille tavaroille koskevia asetuksen (EU) 2016/2031 vaatimuksia sovelletaan edelleen.
- (28) Sen vuoksi komissiolle olisi siirrettävä valta antaa delegoitu säädös, jonka nojalla tiettyjä kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita voidaan siirtää ilman niiden kaupan yksiköihin kiinnitettyä kasvipassia, mikäli kasvipassin kiinnittäminen niihin on niiden koon, muodon, kaupan nopeuden tai muiden erityisominaisuuksien vuoksi epäkäytännöllistä. On tarpeen määritellä yksityiskohtaiset säännöt, joilla huolehditaan siitä, että kasvipassi on edelleen käytössä, vaikka se ei olekaan kiinnitettynä, ja että siinä viitataan edelleen asianomaisiin kasveihin, kasvituotteisiin ja muihin tavaroihin, jotta voidaan varmistaa, että kasvipassi on aina kytköksissä kohteenaan olevaan tavarahan erityisen merkinnän, sirun, tietokannan tai muun sopivan keinon avulla.
- (29) Asetuksen (EU) 2016/2031 99 artiklan 1 kohdassa siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään kyseistä asetusta vahvistamalla virallisiin todennuksiin sisällytettävät tiettyjä tuotavia kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita kuin puista pakkausmateriaalia koskevat seikat, joita edellytetään sovellettavissa kansainvälisissä standardeissa. Asetuksen (EU) 2016/2031 antamisen jälkeen ei ole hyväksytty tällaisia kansainvälisiä standardeja, eikä sellaisia ole tällä hetkellä valmisteilla missään kansainvälisessä järjestössä. Tämän vuoksi ja tällaisten kansainvälisten standardien puuttuessa ei ole mahdollista antaa asetuksen (EU) 2016/2031 99 artiklaan perustuvaa delegoitua säädöstä, jossa vahvistettaisiin virallisiin todennuksiin sisällytettävät seikat. Koska tällaista delegoitua säädöstä ei ole, asianomaisia kasveja, kasvituotteita tai muita tavaroita ei voida tuoda unionin alueelle käyttämällä kyseisiä virallisia todennuksia kasvinterveystodistusten vaihtoehtoina.

- (30) Lisäksi tiettyjen neuvoston direkttiivien 77/93/ETY⁶ ja 2000/29/EY⁷ nojalla annettujen täytäntöönpanosäädösten mukaisesti unionin alueelle tuodaan edelleen kasveja, kasvituotteita ja muita tavaroita, joiden mukana on useissa kolmansissa maissa myönnettyjä muita virallisia todennuksia kuin kasvinterveystodistuksia. Näitä säädöksiä ovat erityisesti komission päätökset 93/365/EY,⁸ 93/422/ETY⁹ ja 93/423/ETY¹⁰ sekä komission täytäntöönpanopäätös 2013/780/EU.¹¹ Näiden päätösten hyväksymisen aikaan voimassa ei ollut asiaan liittyviä kansainvälisiä standardeja.
- (31) Asetuksen (EU) 2016/2031 ja kyseisten edelleen voimassa olevien päätösten soveltamisesta saatu kokemus osoittaa, että kyseiset viralliset todennukset ovat tarjonneet riittävät takeet unionin alueen kasvinsuojelulle, vaikka vastaavia kansainvälisiä standardeja ei ole koskaan ollut olemassa. Tästä syystä ja sen varmistamiseksi, että asetuksen (EU) 2016/2031 mukaisia virallisia todennuksia käytettäisiin edelleen, olisi 99 artiklan 1 kohdasta poistettava edellytys, jonka mukaan kyseisessä delegoidussa säädöksessä olevia seikkoja vaaditaan sovellettavissa kansainvälisissä standardeissa.
- (32) Asetuksen (EU) 2016/2031 103 artiklan mukaisesti komissio perustaa sähköisen järjestelmän jäsenvaltioiden toimittamia ilmoituksia varten. Sen varmistamiseksi, että tällaista sähköistä järjestelmää voitaisiin soveltaa myös raporttien toimittamiseen, kuten unionikaranteenituhoojien, prioriteettituhoojien ja suoja-aluekaranteenituhoojien kartoitusta koskeviin raportteihin, kyseisen artiklan ensimmäistä virkettä olisi muutettava siten, että siihen sisällytetään myös jäsenvaltioiden raporttien toimittaminen. Tämä on tarpeen raportointijärjestelmän järkeistämiseksi ja kasvinsuojelutoimien digitalisointiprosessin vahvistamiseksi.
- (33) Sen vuoksi asetusta (EU) 2016/2031 olisi muutettava.
- (34) Jotta kolmannet maat ja niiden ammattimaiset toimijat voisivat mukautua uusiin sääntöihin, jotka koskevat kasvinterveystodistusten myöntämistä asianomaisia säänneltyjä muita kuin unionikaranteenituhoojia koskevien sääntöjen noudattamisen

⁶ Neuvoston direktiivi 77/93/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976, kasvien tai kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojoitoimenpiteistä (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 20).

⁷ Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasveille ja kasvituotteille haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviämisen estämiseen liittyvistä suojoitoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1).

⁸ Komission päätös 93/365/ETY, tehty 2 päivänä kesäkuuta 1993, luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää poikkeuksia tiettyihin Kanadasta peräisin olevaa lämpökäsiteltyä havupuutavaraa koskeviin neuvoston direktiivin 77/93/ETY säännöksiin, sekä lämpökäsiteltyyn puutavaraan sovellettavaa merkitsemisjärjestelmää koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 151, 23.6.1993, s. 38).

⁹ Komission päätös 93/422/ETY, tehty 22 päivänä kesäkuuta 1993, luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää poikkeuksia tiettyihin Kanadasta peräisin olevaa uunikuivattua havupuutavaraa koskeviin neuvoston direktiivin 77/93/ETY säännöksiin, sekä uunikuivattuun puutavaraan sovellettavan merkitsemisjärjestelmän yksityiskohdista (EYVL L 195, 4.8.1993, s. 51).

¹⁰ Komission päätös 93/423/ETY, tehty 22 päivänä kesäkuuta 1993, luvan antamisesta jäsenvaltioille säätää poikkeuksia tiettyihin Amerikan yhdysvalloista peräisin olevaa uunikuivattua havupuutavaraa koskeviin neuvoston direktiivin 77/93/ETY säännöksiin, sekä uunikuivattuun puutavaraan sovellettavan merkitsemisjärjestelmän yksityiskohdista (EYVL L 195, 4.8.1993, s. 55).

¹¹ Komission täytäntöönpanopäätös 2013/780/EU, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, neuvoston direktiivin 2000/29/EY 13 artiklan 1 kohdan ii alakohdan säännöksiä koskevasta poikkeuksesta Amerikan yhdysvalloista peräisin olevan, *Quercus L.*- ja *Platanus L.*- sukujen ja *Acer saccharum Marsh.* -lajin kuorettoman sahatavaran osalta (EUVL L 346, 20.12.2013, s. 61).

osalta, asetuksen (EU) 2016/2031 71 artiklan 2 kohdan muutosta olisi sovellettava [...] päivästä [...]kuuta [...] [6 kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta],

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2016/2031 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2016/2031 seuraavasti:

- 1) Korvataan 18 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rajatut alueet, kyseessä olevat tuhoajat ja toteutetut toimenpiteet komissiolle ja muille jäsenvaltioille välittömästi näiden alueiden perustamisen jälkeen. Ilmoitukset on toimitettava 103 artiklassa tarkoitettun sähköisen ilmoitusjärjestelmän kautta.”
- 2) Korvataan 22 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä edeltävänä kalenterivuonna toteutettujen 1 kohdassa tarkoitettujen kartoitusten tulokset. Ilmoituksissa on oltava tiedot siitä, missä kartoitus tehtiin, kartoitusten aikataulu, asianomaiset tuhoajat, kasvit, kasvituotteet ja muut tavarat, tarkastusten ja näytteiden lukumäärä sekä kutakin tuhoojaa koskeva havainto. Ilmoitukset on toimitettava 103 artiklassa tarkoitettuun komission tätä tarkoitusta varten perustamaan sähköiseen ilmoitus- ja raportointijärjestelmään.”
- 3) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:
  - a) Korvataan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Monivuotiset kartoitusohjelmat perustetaan kymmeneksi vuodeksi, ja niitä jatketaan ja tarvittaessa päivitetään sen jälkeen seuraaviksi perättäisiksi kymmenen vuoden mittaisiksi kausiksi. Ensimmäinen kausi päättyy 14 päivänä joulukuuta 2029.”
  - b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on komission pyynnöstä ilmoitettava monivuotiset kartoitusohjelmansa. Ilmoitukset on toimitettava 103 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen ilmoitus- ja raportointijärjestelmään.”
- 4) Korvataan 24 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä edeltävänä kalenterivuonna toteutettujen 1 kohdassa tarkoitettujen kartoitusten tulokset. Ilmoitukset on toimitettava 103 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen ilmoitus -ja raportointijärjestelmään.”
- 5) Korvataan 30 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Kyseisillä toimenpiteillä pannaan tapauksen mukaan täytäntöön kunkin kyseessä olevan tuhoajan osalta nimenomaisesti yksi tai useampia 28 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a–g alakohdassa tarkoitetuista säännöksistä. Niihin voi sisältyä kyseisen tuhoajan esiintymistä unionin alueella koskeva kielto ja/tai vaatimuksia, jotka koskevat kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuomista unionin alueelle ja siirtämistä unionin alueella.”

- 6) Korvataan 34 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viimeistään kunkin vuoden huhtikuun 30 päivänä edeltävänä kalenterivuonna toteutettujen 1 kohdassa tarkoitettujen kartoitusten tulokset. Ilmoitukset on toimitettava 103 artiklassa tarkoitettuun sähköiseen ilmoitus- ja raportointijärjestelmään.”
- 7) Lisätään 37 artiklaan kohta seuraavasti:
- ”10. Jos istutettaviksi tarkoitettuja kasveja on tuotu unionin alueelle tai siirretty unionin alueella 1 kohdan vastaisesti, jäsenvaltioiden on toteutettava asetuksen (EU) 2017/625 66 artiklan 3 kohdassa tarkoitettavat tarvittavat toimenpiteet ja ilmoitettava kyseisestä rikkomuksesta ja kyseisistä toimenpiteistä komissiolle ja muille jäsenvaltioille 103 artiklassa tarkoitetun sähköisen ilmoitus- ja raportointijärjestelmän välityksellä.
- Jäsenvaltioiden on ilmoitettava toimenpiteistä myös sille kolmannelle maalle, josta kyseiset istutettaviksi tarkoitetut kasvit tuotiin unionin alueelle.”
- 8) Lisätään 42 artiklan 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:
- ”Siirretään komissiolle valta antaa 105 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla menettely vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden luetteloimiseksi.
- Menettelyn on katettava kaikki seuraavat osatekijät:
- a) näytön laatiminen vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden arviointia varten;
  - b) kyseisen näytön vastaanottamisen jälkeen toteutettavat toimet;
  - c) arvioinnissa sovellettavat menettelyt;
  - d) asiakirjojen käsittelyyn liittyvät luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat näkökohdat.”
- 9) Lisätään 42 artiklan jälkeen 42 a artikla seuraavasti:

”42 a artikla

Väliaikaiset poikkeukset 40 ja 42 artiklassa säädetyistä kielloista ja 41 artiklassa tarkoitetuista vaatimuksista

1. Poiketen siitä, mitä 40 artiklan 1 kohdassa ja 41 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä väliaikaisia poikkeuksia 40 artiklan 1 kohdassa säädetyistä kielloista sekä 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista erityisistä ja vastaavista vaatimuksista, jotka koskevat yhdestä tai useammasta kolmannelle maasta peräisin olevien sellaisten tiettyjen kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuontia unionin alueelle, jotka aiheuttavat kasvinterveydellisen riskin, jota ei ole vielä täysin arvioitu.

Tällaisilla täytäntöönpanosäädöksillä

- a) vahvistetaan väliaikaiset toimenpiteet, jotka koskevat kyseisten kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuontia unionin alueelle, liitteessä II olevassa 2 jaksossa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti; ja
- b) muutetaan 40 artiklan 2 kohdassa ja 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen vastaavia osia lisäämällä viittaus asianomaista kasvia, kasvituotetta tai muuta tavaraa koskevaan poikkeukseen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja väliaikaisia poikkeuksia voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) asianomainen kolmas maa on toimittanut komissiolle pyynnön, joka sisältää viralliset kirjalliset takeet asianomaisen kasvinterveysriskin torjumiseksi tarvittavien toimenpiteiden soveltamisesta sen alueella ennen pyynnön esittämistä ja pyynnön esittämishetkellä; ja
  - b) väliaikainen arviointi on osoittanut, että kyseiset kasvit, kasvituotteet tai muut tavarat aiheuttavat riskin, joka voidaan pienentää hyväksyttävälle tasolle soveltamalla yhtä tai useampaa toimenpidettä kyseisen kasvinterveysriskin osalta.
3. Siirretään komissiolle valta antaa 105 artiklan mukaisesti delegoitu säädös, jolla täydennetään tätä asetusta 1 kohdassa tarkoitettujen väliaikaisten poikkeusten myöntämisessä noudatettavan menettelyn osalta. Kyseisessä delegoidussa säädöksessä on säädettävä seuraavista menettelyn osatekijöistä:
  - a) pyynnön ja asiakirjojen laatimiseen, sisältöön ja toimittamiseen liittyvät asianomaisten kolmansien maiden toimet;
  - b) kyseisten pyyntöjen ja asiakirjojen vastaanottamisen jälkeen toteutettavat toimet;
  - c) pyyntöjen ja asiakirjojen käsittelyyn liittyvät luottamuksellisuutta ja tietosuojaa koskevat näkökohdat.
4. Poiketen siitä, mitä 42 artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä väliaikaisia poikkeuksia 42 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista säädöksistä, jos molemmat seuraavista edellytyksistä täyttyvät:
  - a) vakavan riskin kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden aiheuttamaa kasvinterveysriskiä ei ole vielä täysin arvioitu;
  - b) kyseisten kasvien, kasvituotteiden tai muiden tavaroiden osalta ei ole vielä annettu 42 artiklan 4 kohdan mukaista täytäntöönpanosäädöstä.

Kyseisissä täytäntöönpanosäädöksissä on vahvistettava kyseisten kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden unioniin tuontia koskevat väliaikaiset toimenpiteet, jotka ovat tarpeen asianomaisen kasvinterveysriskin pienentämiseksi hyväksyttävälle tasolle.
5. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä on säädettävä, että asianomainen kolmas maa antaa vuosittain kertomuksen asianomaisten väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisesta. Jos kyseisen kertomuksen perusteella päätellään, että raportoiduilla toimenpiteillä ei ole pystytty pienentämään kyseistä riskiä asianmukaisella tavalla, säädös, jossa kyseiset toimenpiteet vahvistetaan, on kumottava välittömästi tai sitä on muutettava tarpeen mukaan.
6. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten soveltamisajan on oltava sellainen, että kaikki kasvinterveyteen liittyvät riskit ja asianomaisten kolmansien maiden toimenpiteet voidaan kohtuudella arvioida täysimääräisesti, ja se saa olla enintään viisi vuotta.
7. Edellä 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanosäädösten hyväksytään 107 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

- 10) Korvataan 44 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:
- ”a) asianomainen kolmas maa takaa yhdellä tai useammalla sen virallisessa valvonnassa sovellettavalla täsmennetyllä toimenpiteellä sellaisen kasvinsuojelun tason, joka vastaa erityisiä vaatimuksia, jotka koskevat kasvien, kasvituotteiden ja muiden tavaroiden tuontia unionin alueelle ja/tai niiden siirtoja unionin alueella;”
- 11) Korvataan 71 artiklan 2 kohta seuraavasti:
- ”2. Kasvinterveystodistuksessa on täsmennettävä kohdassa ”Lisäilmoitus”, mikä erityinen vaatimus täyttyy, jos vaatimusten osalta on useita eri vaihtoehtoja 28 artiklan 1 ja 2 kohdan, 30 artiklan 1 ja 3 kohdan, 37 artiklan 4 kohdan, 41 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 54 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti annetun asianomaisen täytäntöönpanosäädöksen nojalla. Täsmennyksen on sisällettävä kyseisen vaatimuksen sanamuoto kokonaisuudessaan.”
- 12) Lisätään 88 artiklaan kohdat seuraavasti:
- ”Siirretään komissiolle valta antaa 105 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta
- a) määrittämällä ne kasvit, kasvituotteet ja muut tavarat, joita voidaan ensimmäisestä kohdasta poiketen siirtää unionissa, kun ne on varustettu kasvipassilla, joka on liitetty niihin muulla tavoin kuin fyysisesti kiinnittämällä sen vuoksi, että kiinnittäminen on niiden koon tai muodon tai niillä käytävän kaupan nopeuden vuoksi mahdotonta tai erittäin vaikeaa; ja
- b) vahvistamalla säännöt, joilla varmistetaan, että kyseisessä kasvipassissa, vaikka sitä ei olekaan kiinnitetty, viitataan asianomaisiin kasveihin, kasvituotteisiin ja muihin tavaroihin erityisen merkinnän, sirun ja/tai tietokannan avulla.”
- 13) Korvataan 99 artiklan 1 kohta seuraavasti:
- ”1. Siirretään komissiolle valta antaa 105 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tätä asetusta vahvistamalla virallisiin todennuksiin sisällytettävät erityisesti kasveja, kasvituotteita tai muita tavaroita kuin puista pakkausmateriaalia koskevat seikat, jotka toimivat todisteena 28 artiklan 1 tai 2 kohdan, 30 artiklan 1 tai 3 kohdan, 41 artiklan 2 tai 3 kohdan, 44 artiklan tai 54 artiklan 2 tai 3 kohdan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.”
- 14) Korvataan 103 artiklan ensimmäinen virke seuraavasti:
- ”Komissio perustaa sähköisen järjestelmän, jonka kautta jäsenvaltiot voivat toimittaa ilmoituksia ja raportteja.”
- 15) Korvataan 104 artiklan ensimmäisen kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
- ”Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä erityiset säännöt 9 artiklan 1 ja 2 kohdassa, 11 artiklassa, 17 artiklan 3 kohdassa, 18 artiklan 6 kohdassa, 19 artiklan 2 kohdassa, 28 artiklan 7 kohdassa, 29 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 30 artiklan 8 kohdassa, 33 artiklan 1 kohdassa, 37 artiklan 10 kohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 4 kohdassa, 46 artiklan 4 kohdassa, 49 artiklan 6 kohdassa, 53 artiklan 4 kohdassa, 54 artiklan 4 kohdassa, 62 artiklan 1 kohdassa, 77 artiklan 2 kohdassa ja 95 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten toimittamisesta.”

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklan 11 kohtaa sovelletaan [...] päivästä [...]kuuta [...] [*6 kuukautta tämän asetuksen voimaantulopäivästä*].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja